

Sygn. akt II W 375/16

WYROK NAKAZOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Łańcucie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca – Sędzia Sądu Rejonowego Renata Jucha

Protokolant – st. sekr. sąd. J. J.

bez udziału stron

po rozpoznaniu dnia 3 sierpnia 2016r. *na* posiedzeniu *w postępowaniu* nakazowym

sprawy z oskarżenia Komendy Powiatowej Policji w Ł.

przeciwko A. S.

synowi W. i J. z d. Ś.

urodzonemu (...) *w* R.

obwinionemu o to, że:

w dniu 17 maja 2016r. ok. godz. 7.00w Ł. na ul. (...) kierował pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej nie mając do tego uprawnienia

tj. o wykroczenie z art. 94§1kw

orzeka

I/. u z n a j e obwinionego A. S. *za winnego* popełnienia czynu zarzucanego wnioskiem o ukaranie, wyżej w wyroku opisanego, a stanowiącego wykroczenie z art. 94§1kw i za to:

na podstawie art. 94§1kw

w y m i e r z a mu karę grzywny w wysokości 400,00zł (czterysta złotych)

*II/.*na podstawie art. 118 § 1 kpow i art. 3 ust 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. - o opłatach w sprawach karnych *z a s ą d z a*

od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50,00zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz opłatę w wysokości 40,00zł (czterdzieści złotych) .

Sędzia

POUCZENIE

1. Sąd na posiedzeniu może wydać wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie nagany, grzywny albo kary ograniczenia wolności. Sąd orzeka bez udziału stron. Orzekanie w postępowaniu nakazowym może nastąpić, jeżeli okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości.

Wydając wyrok nakazowy, sąd uznaje za ujawnione dowody dołączone do wniosku o ukaranie. Wyrokiem nakazowym można orzec również środek karny (art. 93 § 1-3 k.p.w.).^{b)}

2. Postępowanie nakazowe jest niedopuszczalne, gdy obwiniony / obwiniona jest głuchy / głucha, niemy / niema lub niewidomy / niewidoma; zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego / jej poczytalności (art. 93 § 4 k.p.w.).

3. Obwiniony / obwiniona i oskarżyciel ma prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od doręczenia tego wyroku (art. 506 § 1 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.w.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami (art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

4. Prezes sądu odmówi przyjęcia sprzeciwu, jeżeli sprzeciw zostanie wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną (art. 506 § 2 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.w.).

5. W razie wniesienia sprzeciwu wyrok nakazowy traci moc; sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych (art. 506 § 3 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.w.).

6. Sprzeciw może być cofnięty do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej (art. 506 § 5 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.w.).

7. Sąd rozpoznający sprawę po wniesieniu sprzeciwu nie jest związany treścią wyroku nakazowego, który utracił moc (art. 506 § 6 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.w.).

8. Wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięty, staje się prawomocny (art. 94 § 3 k.p.w.).

9. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-8)^{b)}

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później; skrót „k.p.w.” oznacza ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 2013 r. poz. 395 oraz niektórych Dziennikach opublikowanych później

a) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe

uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi